Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 332/2002

2002 m. vasario 18 d.

dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo

(OL L 53, 2002 2 23, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1360/2008 2008 m. gruodžio 2 d.	L 352	11	2008 12 31

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 332/2002

2002 m. vasario 18 d.

dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 308 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasitarus su Ekonomikos ir finansų komitetu ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Europos centrinio banko nuomonę ([3]).

kadangi:

(1) Sutarties 119 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje ir 119 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad, valstybei narei susidūrus su mokėjimų balanso sunkumais ar kilus grėsmei rimtiems sunkumams, Taryba, laikydamasi Komisijos rekomendacijų, pateiktų pasitarus su Ekonomikos ir finansų komitetu, suteikia savitarpio pagalbą. 119 straipsnis neapibūdina priemonės, kurią reiktų naudoti, teikiant numatomą savitarpio pagalbą,

(2) Turėtų būti įmanoma pakankamai greitai atlikti valstybės narės kreditavimo operaciją, kad valstybė narė būtų skatinama tinkamu metu, vyraujant pastovaus valiutos kurso sąlygoms, imtis ekonominės politikos priemonių, tinkamų užkirsti kelią ūmiai mokėjimų balanso krizei bei remiančių jos pastangas konvergencijos link.

(3) Kiekviena paskola, suteikiama valstybei narei, turėtų būti susijusi su tos valstybės narės priimamos ekonominės politikos priemonėmis, skirtomis atstatyti ar užtikrinti subalansuotą mokėjimų balanso padėtį, pritaikyta prie mokėjimų balanso toje valstybėje narėje padėties svarbos ir prie tos valstybės plėtros krypties.

(4) Siekiant sudaryti galimybę Bendrijai ir valstybėms narėms užtikrinti, jeigu tai yra būtina, kad vidutinės trukmės finansinė pagalba būtų suteikta greitai, ypač tais atvejais, kai aplinkybės reikalauja veikti nedelsiant, iš anksto turėtų būti numatytos atitinkamos procedūros ir priemonės.

(5) Kad suteikiama pagalba būtų finansuojama, Bendrijai reikia gebėti panaudoti savo kreditingumą skolinti tuos išteklius, kurie paskolų forma bus perduoti atitinkamoms valstybėms narėms. Tokie veiksmai būtini, siekiant sutartyje numatytų tikslų, ypač harmoningos ekonominės veiklos plėtros visoje Bendrijoje tikslo.

(6) Šiuo tikslu Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1969/88 ([4]) buvo sukurta bendra priemonė, teikianti valstybių narių mokėjimų balansams vidutinės trukmės finansinę pagalbą.

(7) Nuo 1999 m. sausio 1 d. valstybės narės, naudojančios bendrą valiutą, nebeturi teisės į vidutinės trukmės finansinę pagalbą. Tačiau tam, kad būtų patenkinti ne tik galimi dabartinių valstybių narių, neįsivedusių euro, poreikiai, bet ir naujų valstybių narių poreikiai iki jos įsives eurą, turėtų išlikti finansinės pagalbos priemonė.

(8) Vieningos valiutos įvedimas pasireiškė tuo, kad žymiai sumažėjo valstybių narių, turinčių teisę į šią priemonę, skaičius. Tai patei-

([1]) OL C 180 E, 2001 6 26, p. 199.
([2]) 2001 m. rugsėjo 6 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 151, 2001 5 22, p. 18.
([4]) OL L 178, 1988 7 8, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Stojimo aktu.

▼B

sina dabartinės 16 milijardų eurų dydžio maksimalios paskolų sumos ribos peržiūrėjimą sumažinimo linkme. Tam, kad būtų tinkamai tenkinami tuo pačiu metu iškilę kelių valstybių narių poreikiai, maksimali paskolų sumos riba turėtų būti pakankamai didelė. Atrodo, kad maksimalios paskolų sumos ribos sumažinimas nuo 16 milijardų eurų iki 12 milijardų eurų yra tinkamas tiek minėtų poreikių tenkinimui, tiek ir atsižvelgiant į Europos Sąjungos plėtrą ateityje.

(9) Ryškus nesubalansavimas, esantis tarp potencialių paskolų gavėjų trečiajame ekonominės ir pinigų sąjungos etape bei šalių, galinčių tuos gavėjus finansuoti, sukelia tiesioginio kitų valstybių narių suteikiamų paskolų finansavimo valdymo sunkumų. Todėl šios paskolos turėtų būti finansuojamos išskirtinai tik gaunant finansavimą iš kapitalo rinkų ir finansų įstaigų, šiuo metu pasiekusių tokį raidos ir brandos etapą, kuris sudaro galimybes šioms įstaigoms laiduoti tokį finansavimą.

(10) Tokios priemonės taikymo tvarka turėtų būti patikslinta, atsižvelgiant į įgytą patirtį bei įvertinant tarptautinių finansinių rinkų plėtrą, technines galimybes ir tokiems finansavimo šaltiniams būdingus išteklių apribojimus.

(11) Sprendimą dėl paskolos suteikimo ar tinkamos finansavimo priemonės panaudojimo, paskolos ar finansavimo priemonės vidutinės trukmės, visos sumos ir paskesnių grąžinamų įmokų dydžių priima Taryba. Tačiau tų įmokų pobūdis, trukmė ir palūkanų normos rūšis turėtų būti užfiksuoti bendrojoje sutartyje tarp finansavimą gaunančios valstybės narės ir Komisijos. Jei Komisija mano, kad valstybės narės pageidaujamam paskolos pobūdžiui reiktų finansavimo, kuris būtų nesuderinamas su kapitalo rinkose esančiais ar finansų įstaigų įvestais techniniais apribojimais, ji turėtų turėti galimybę pasiūlyti alternatyvius finansavimo būdus.

(12) Tam, kad pagal šį reglamentą suteikiamos paskolos būtų finansuojamos, Komisija turėtų būti įgaliota Europos bendrijos vardu sudaryti sutartis dėl skolinimosi kapitalo rinkose ar iš finansų įstaigų.

(13) Reglamentu (EEB) Nr. 1969/88 sukurta finansinės pagalbos priemonė turėtų būti atitinkamai pritaikyta. Aiškumo labui minėtą reglamentą reiktų pakeisti kitu.

(14) Priimant šį reglamentą, nustatantį Bendrijos suteikiamų paskolų, finansuojamų išskirtinai kapitalo rinkose esančių fondų, o ne kitos valstybės narės, Sutartis nesuteikia kitų, negu nustatytų 308 straipsnyje, įgaliojimų.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Įsteigiama Bendrijos vidutinės trukmės finansavimo priemonė, suteikianti galimybę suteikti paskolas vienai ar kelioms valstybėms narėms, kurios susiduria su einamųjų mokėjimų balanso ar kapitalo judėjimo sunkumais ar kurioms kyla tokių rimtų sunkumų grėsmė. Šia Bendrijos priemone gali būti taikoma tik šalims, neįsivedusioms euro.

▼M1

Pagal šią priemonę valstybėms narėms suteikiamų dar nepanaudotų paskolų suma apribojama iki 25 mlrd. EUR dydžio pagrindinės sumos.

▼B

2. Tuo tikslu pagal Tarybos sprendimą, priimtą vadovaujantis 3 straipsniu ir pasitarus su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, Komisijai suteikiami įgaliojimai Europos bendrijos vardu sudaryti sutartis dėl skolinimosi kapitalo rinkose ar sutartis su finansinėmis institucijomis.

▼B

2 straipsnis

Jeigu valstybė narė, neįsivedusi euro, siūlo ieškoti finansavimo šaltinių, atitinkančių ekonominės politikos sąlygas, už Bendrijos ribų, pirmiausia ji turi tartis su Komisija ir kitomis valstybėmis narėmis tam, kad, be viso kito, būtų ištirtos galimybės, kurias suteikia Bendrijos vidutinės trukmės finansinės pagalbos priemonė. Tokios konsultacijos turėtų vykti Ekonomikos ir socialinių reikalų komitete pagal Sutarties 119 straipsnį.

3 straipsnis

1. Taryba gali įgyvendinti vidutinės trukmės finansinės pagalbos priemonę, jei tai inicijuoja:

a) Komisija, veikdama pagal Sutarties 119 straipsnį ir susitarusi su valstybe nare, siekiančia gauti Bendrijos finansavimą;

b) valstybė narė, kuri susiduria su einamųjų mokėjimų balanso ar kapitalo judėjimo sunkumais ar kuriai kyla tokių rimtų sunkumų grėsmė.

2. Taryba, išnagrinėjusi valstybės narės, siekiančios gauti vidutinės trukmės finansinę paramą, padėtį ir prie paraiškos pateiktą finansinės sumos pagrindimą ar perspektyvinę programą, paprastai tame pačiame posėdyje priima sprendimą:

a) dėl paskolos ar tinkamos finansinės priemonės suteikimo, jos dydžio ir vidutinės trukmės;

b) dėl ekonominės politikos, reikalingos prie vidutinės trukmės finansinės pagalbos, sąlygų, siekiančių atstatyti ar užtikrinti subalansuotą mokėjimų balanso padėtį;

c) paskolos ar finansavimo priemonės mokėjimo būdą, kurio įgyvendinimas paprastai reikštų vieną po kito einančius mokėjimus, kiekvieno mokėjimo atlikimą susiejant su patikrinimu, kaip tikslų siekimo prasme įgyvendinama programa.

4 straipsnis

Tais atvejais, kai, vadovaujantis Sutarties 120 straipsniu, finansinės pagalbos laikotarpiu iš naujo ar pakartotinai įvedami kapitalo judėjimo suvaržymai, pagalbos sąlygos ir suteikimo tvarka turi būti peržiūrima vadovaujantis Sutarties 119 straipsniu.

5 straipsnis

Komisija, bendradarbiaudama su Ekonomikos ir finansų komitetu, imasi būtinų priemonių nuolat periodiškai patikrinti, ar valstybės narės, gaunančios Bendrijos paskolą, ekonominė politika atitinka pagrindimą, perspektyvinę programą ar kitas pagal 3 straipsnį Tarybos nustatytas sąlygas. Tuo tikslu valstybė narė pateikia Komisijos žinion visą būtiną informaciją. Komisija, vadovaudamasi tokio patikrinimo rezultatais, po to, kai savo nuomonę pateikia Ekonomikos ir finansų komitetas, priima sprendimą dėl vėlesnių mokėjimų atlikimo.

Sprendimą dėl visų pradinių ekonominės politikos sąlygų koregavimo priima Taryba.

6 straipsnis

Paskolos, suteikiamos vidutinės trukmės finansinės pagalbos pavidalu, gali būti suteiktos kaip konsoliduota parama, Europos centriniam bankui suteikus galimybę ją gauti pagal ypač trumpalaikio finansavimo priemonę.

▼B

7 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodytos skolinimosi ir kreditavimo operacijos turi būti atliekamos eurais. Turi būti naudojama tos pačios datos vertė, o Bendrija neturi būti susieta su mokėjimo terminų pakeitimu, palūkanų normos ar kokia nors kita komercine rizika.

Valstybė narė ir Komisija susitaria dėl Bendrijos atliekamų nuoseklių mokėjimų pagal finansinės pagalbos priemonę charakteristikų. Jei Komisija laikosi nuomonės, kad charakteristikos, kurių pageidauja valstybė narė, verčia Bendriją daryti tokį finansavimą, kuris prieštarauja finansų rinkų įvestiems techniniams apribojimams, ar tose rinkose gali sugadinti Bendrijos, kaip skolininko, reputaciją, Komisija turi teisę nesutikti ir pasiūlyti alternatyvų sprendimą.

Komisija imasi būtinų priemonių, jei valstybė narė gauna tokią paskolą, kurioje yra pirmalaikio grąžinimo sąlyga, ir nusprendžia pasinaudoti tokia galimybe.

2. Valstybės narės skolininkės prašymu ir, jei aplinkybės leidžia pagerinti paskolos palūkanų normą, Komisija gali iš naujo refinansuoti visus ar dalį pirminių įsiskolinimų arba restruktūrizuoti atitinkamas finansines sąlygas.

Refinansavimo ar restruktūrizavimo operacijos turi būti atliekami pagal 1 dalyje nustatytas sąlygas ir neturi pailginti vidutinės šių pasiskolinimų trukmės ar padidinti to didžiausios pasiskolinamos sumos dydžio, kuris yra finansavimo iš naujo ar sąlygų pertvarkymo dieną.

3. Išlaidas, kurias patiria Bendrija, sudarydama ir atlikdama visus veiksmus, apmoka finansavimą gaunanti valstybė narė.

4. Ekonomikos ir finansų komitetas nuolat informuojamas apie 2 dalies pirmojoje pastraipoje minėtų veiksmų raidą.

8 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasitarus su Ekonomikos ir finansų komitetu, 3 ir 5 straipsniuose nurodytus sprendimus priima kvalifikuota balsų dauguma.

9 straipsnis

Europos centrinis bankas atlieka su paskolų administravimu susijusius būtinus suderinimus.

Lėšos turi būti išmokamos tik 1 straipsnyje nurodytais tikslais.

10 straipsnis

Kas treji metai Taryba, vadovaudamasi Komisijos ataskaita, po to, kai savo nuomonę pateikia Ekonomikos ir finansų komitetas, patikrina, ar nustatyta priemonė savo esme, planais ir maksimaliu sumos dydžiu vis dar atitinka tą poreikį, dėl kurio ji buvo sukurta.

11 straipsnis

Šiuo dokumentu Reglamentas (EEB) Nr. 1969/88 panaikinamas.

12 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.